

at han holdt paa § 4 og § 6, saaledes som de foreslaae i det oprindelige Udkast. Ja, naar Hensigten var at udvilde et Menigheds-
 liv, at danne et Menighedsraad, hvorigjennem Menigheden kunde komme til Ordre og ligesom udtale og aabenbare sig, saa var det meget rigtigt; men her, mener jeg, er kun Tale om, hvorledes den ringe Understøttelse, der indkommer ved de Fattiges Tavle, skal bestyres, og derfor kan jeg ikke være enig i, at den oprindelige Redaction skulde være bedre, saa meget mere som jeg maa ansee den Bestemmelse i § 6 for meget uheldig, at den sidste Instantis i denne Sag skal være Biskoppen. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af et af Udvalgets Medlemmer, da kan jeg være ganske enig i, at de anførte Cancellisfrivelser bør udgaae, og tillige deri, at den Passus: „med Hensyn til Størrelsen frivillig“ ogsaa maa bortfalde. Jeg er ikke Jurist, saa jeg ikke kan vide saa bestemt, om der er nogen lovhemlet Ret til at oppebære disse Gaver i Anledning af Handeler, Kjøb og Salg og deslige Tilfælde; men jeg synes, at der er en Modsigelse mellem de Ord „frivillig“ og „Ret“; thi, er der Ret dertil, saa er Afgiften ikke ganske frivillig; idetmindste vil det derved skee, at baade de, der skulle give, og de, der skulle modtage, ville komme i Forvirring om, hvad Forpligtelse de have, og hvorvidt Rettighederne og Fordringerne gaar. Jeg troer ikke, at der skeer noget Skaar i Tydeligheden, naar denne Passus udgaaer, saaledes som et æret Medlem af Udvalget har foreslaaet. Med Hensyn til, hvad den ærede Landsstingsmand for Færøerne (C. E. Dahlerup) bemærkede, at Titelen til Loven ikke var saa ganske correct, kan jeg maasse deri være enig med ham, men da han ikke har udtalt sig om, hvorledes det burde være, vil jeg oppebie at see det Ændringsforslag, som han i den Anledning har bebudet at ville fremkomme med.

Slensborg. Ja, da Udvalgets ærede Ordfører ikke har troet at kunne tiltræde mit Ændringsforslag i det Hele, finder jeg mig opfordret til med et Par Ord at motivere det. At jeg har foreslaaet, at de to Cancellisfrivelser af 9de Decbr. 1802 og 9de Juli 1805

skulle udgaae, er grundet deri, at jeg i det Hele troer, at man ikke gjerne i en Lov skal citere Cancellisfrivelser, da saadanne, som bekendt, ikke have Lovskraft. Dertil kommer, at, naar man skulde citere de to Cancellisfrivelser, som ere anførte, havde man meget mere Føie til at citere Cancellisfrivelserne af 7de Juli 1805 og 27de Marts 1809. De to i Lovforslaget citerede angaae nemlig specielt Sjælland, de to nyssnævnte derimod hele Danmark, idet Cancellisfrivelsen af 7de Juli 1805 er til samtlige Amtmænd i Danmark og den af 27de Marts 1809 til samtlige Amtmænd og Stiftsamtmand i Danmark, navnlig for Kjøbstædernes Vedkommende. Jeg troer imidlertid, at det er rigtigt at udelade dem alle; heri har jeg ogsaa fundet Medhold, og skal derfor ikke opholde mig videre derved. Hvad derimod den anden Deel af Forslaget angaaer, at de Ord „med Hensyn til Størrelsen frivillig“ skulle udgaae, har jeg væsentligt begrundet dette derpaa, at det er frivillige Gaver, der handles om, og at der ikke er Tale om Evang. Fattigreglementerne af 1803, hvorpaa denne Ret for Fattigvæsenet er begrundet, sige blot: frivillige Gaver, som ved faste Eiendommers Salg gives af Kjøber og Salger; der tales ikke om nogen Evang, og min Mening bestyrkes ved de af mig citerede Cancellisfrivelser. Heri hedder det nemlig, at Rettsbejterene ikke skulle antage til Læsning noget Skjøde, uden at dermed følger Præstens Attest, om nogen frivillig Gave er givet ved Handelen af Kjøber og Salger til Sognets Fattige, eller ikke, og i første Fald, da hvor meget. Heraf synes mig at fremgaae, at Gaven virkelig i det Hele er frivillig. Men i alt Fald, enten den er tvungen eller frivillig, undgaaes al Ulempe, naar man lader de Ord „med Hensyn til Størrelsen frivillig“ udgaae. Det kommer da til at hedde: „den Communens Fattigkasse ved Fattigreglementerne o. s. v. hjemlede Ret til ved visse Documenters Æhnglæsning at oppebære en Afgift ophæves“; derved lader man det staae hen, om det er en frivillig Afgift eller ikke, og derved lider Loven Intet.

Drejer: Idet jeg i det Hele maa slutte mig til Udvalgets Betænkning og Indstilling,